

سازمان‌ها و گروه‌های مختلفی در تعدادی از کشورهای جهان به دسته افراط‌گرایان تعلق دارند که با همه شباهت‌های ظاهری دیدگاه‌های ایدئولوژیکی متفاوتی دارند. سازمان‌های رادیکال، با انگیزه‌های ایدئولوژیکی متفاوت، غالباً اهداف و مقاصد کاملاً متفاوتی را دنبال می‌کنند اما مانند دولت‌ها، مستعد تغییرات دائمی در برنامه‌ریزی‌های استراتژیک خود، تغییر مسیر سیاسی و ایجاد یا تخریب اتحادها هستند.

یک مثال گویا از این وضعیت افغانستان است که در قلمرو آن اردوگاه‌ها و پایگاه حداقل سه سازمان بزرگ رادیکال واقع شده است. در سال‌های گذشته تاریخ این کشور پر از حوادث گوناگون بوده است که توجه جامعه جهانی را نیز به خود جلب کرده و کاتالیزوری برای تحولات بزرگ در ژئوپلیتیک منطقه بوده است. در طول شش سال گذشته، درگیری‌های محلی در قلمرو جمهوری اسلامی افغانستان بین دو گروه رادیکال طالبان و داعش در جریان بوده است. تضاد اصلی این دو گروه به طور کلی اختلاف دیدگاه در مورد نحوه حکمرانی و مذهب است که هر بار الگوی پیچیده‌تری پیدامی‌کند. [۱]

رویدادهای اخیر مربوط به تصرف قدرت توسط طالبان در کشور و فرار رئیس‌جمهور اشرف غنی و به دنبال آن به رسمیت شناختن پیروزی طالبان توسط اتحادیه اروپا، توانست توجه جامعه جهانی را از این مشکل یعنی درگیری داخلی بین دو گروه رادیکال طالبان و داعش منحرف کند. در حالی که مسأله درگیری بین داعش و طالبان همچنان حل نشده باقی مانده است.

تاریخچه ظهور طالبان

تاریخچه ظهور جنبش طالبان به عنوان یک سازمان بزرگ که هنجارهای مذهبی و اجتماعی را در میان طرفداران خود به وجود آورده است و برای کنترل کامل قلمرو افغانستان تلاش می‌کند به اواسط دهه ۱۹۹۰ باز می‌گردد.

کلمه «طالب» از زبان پشتون به «شاگرد» یک مدرسه دینی ترجمه شده است. براساس یکی از منابع حاضر، طالبان در سال ۱۹۹۴ توسط ملا افغان محمد عمر، مجاهد سابق که پناهندگان پشتون را در سال‌های جنگ ۱۹۸۹-۱۹۷۹ کشور را ترک کرده بودند به دور خود جمع کرد، تشکیل شد. از زمان مرحله نهایی خروج نیروهای شوروی در سال ۱۹۸۹، افغانستان وارد یک رکود اقتصادی عمیق و جنگ داخلی شده است. مجاهدین افغانستان با دست دادن دشمن اصلی خود یعنی نیروهای مسلح اتحاد جماهیر شوروی، تلاش کردند تا قدرت را به دست گیرند، در حالی که نیروهای دولتی به رهبری محمد نجیب‌الله، رهبر وقت طرفدار کمونیست، با مشکل کمبود قدرت نظامی برای مقابله با مخالفان مسلح و تحت حمایت غرب مواجه بود. چند سال بعد، در سال ۱۹۹۲، با تصمیم مسکو، عرضه سلاح و مهمات از فدراسیون تازه تأسیس روسیه به طور کامل متوقف شد. این وضعیت با تصرف کابل توسط مخالفان افغان در سال ۱۹۹۶ و ترور محمد نجیب‌الله پایان یافت. از آن لحظه به بعد، سازمانی به نام طالبان به عنوان یک نماینده از یک نیروی سیاسی جدی فعالیت خورا آغاز کرد و اکنون در تلاش است تا موازین شریعت اسلامی را در سراسر خاک افغانستان آزاد شده از رژیم سکولار برقرار کند و ایجاد امارت اسلامی را اعلام نماید. تهاجم سریع طالبان نقطه عطفی در تاریخ افغانستان بود که منجر به استقرار قدرت آنها برگستره‌ای از خاک کشور در سال ۱۹۹۶ شد. شایان ذکر است که پس از خروج ارتش شوروی، افغانستان در رویارویی

تصرف قدرت
توسط طالبان
در کشور و فرار
رئیس‌جمهور
اشرف غنی و
به دنبال آن
به رسمیت
شناختن پیروزی
طالبان توسط
اتحادیه اروپا،
توانست توجه
جامعه جهانی
را از این مشکل
یعنی درگیری
داخلی بین دو
گروه رادیکال
طالبان و داعش
منحرف کند. در
حالی که مسأله
درگیری بین
داعش و طالبان
همچنان حل
نشده باقی
مانده است